

INSPIRATIEBOEK

Mijn leven met een hendikep

DOOR BRAM

Inhoudsopgave

- 1 Wie ben ik als katermans
- 2 Voordat ik een thuis had
- 3 Mijn tijd in het asiel
- 4 De afspraak bij de dokter
- 5 Het adopsieproces van mij
- 6 Waar ik nu woon
- 7 Van mezelf ben ik onzeker
- 8 Thuis heb ik hobbies
- 9 Sinds een tijd doe ik ook bloggen
- 10 Dank je wel

1 Wie ben ik als katermans

Ik heet Bram en ik ben een kater met een hendikep. Mijn linker-oog is er niet meer maar daar merk ik niks van. Ik kan prima zien, en jagen kan ik ook kei-goed. Vooral als het speelmuisjes zijn die mijn vrouw door de kamer gooit voor mij. Daar kan ik goed achteraan rennen of ze uit de lucht vangen. Soms vind ik het leuk om achter een muisje aan te rennen. Ook al heb ik alleen een rechteroog, ik kan er ook mee op de computer. Op internet lees ik wel eens verhalen van andere poesen en katers die een hendikep hebben en

toch nog kei-veel kunnen doen. Dat vind ik knap van ze. En zoals je kan zien heb ik maar één oog en hier ga ik mijn verhaal vertellen.

De mensen die me gevonden hebben, hebben me een datum gegeven waarvan ze denken dat ik toen geboren ben. Dat is 15 Juli in het jaar 2009. Toen kwam ik in het asiel waar ik One Eyed Jack heette. Nu heet ik al 10 jaar Bram. Deze naam heb ik gekregen van de vrouw bij wie ik nu woon. Ik weet niet of het iets betekent want ik ben niet zo goed met namen. Mijn vrouw zegt wel eens 'Brammie' tegen me en dan word ik zacht van binnen. Misschien is het omdat ze het zo voorzichtig en lief uitspreekt. Het is bijna een fluistering. Heel zachtjes. Zoals je een zachte aai krijgt waarbij alleen de vinger toppen je vacht strelen. Dat je lijf dan helemaal lam wil zijn. Maar ik ben ook actief en ik doe van alles. In mijn eboek wil ik vertellen hoe

mijn leven is geweest en hoe het nou is. Ik hoop dat iedereen er iets aan heeft, dus als je zelf ook een hendikep hebt dat je weet: Bram heeft ook van alles gedurfd en dan kan ik het misschien ook wel.

pootje van

Bram

2 Voordat ik een thuis had

Waar ik werkelijk vandaan kom weet ik niet meer. Ik was toen erg klein en jong, een kitten van ongeveer 8 weken oud. Mijn vrouw vertelde me dat later hoe dat zat en hoe ze wist hoe jong ik toen was. Iets met gewicht en tandjes zei ze.

Voordat ik deze thuis had, woonde ik op straat met mijn mama. Zij was een lieve poes. Ik weet nog dat mijn moeder op jacht ging voor wat te eten, een grote vogel of een dikke muis. Die vond ik toen het lekkerst. En ik zat een tijdje in de struiken met smart te wachten want mijn buikje was aardig leeg. Soms ving ze wel iets en soms niet. Het beste is al er altijd eten is.

Ik weet nog dat mijn ogen pijn deden. Mijn kop voelde warm van binnen. Alsof je lang in de zon ligt. Mijn oogleden zaten bijna dicht geplakt. De vacht rond mijn ogen was hard geworden door het traanvocht en door het vuil. Het voelde droog en trekkerig aan. Mijn ogen zelf deden het meeste pijn. Deze gloeide helemaal. Het leek net als of ze in brand stonden. Hoe die pijn kwam weet ik niet, misschien had ik wel iets verkeerd gegeten en dat terwijl ik zo'n honger had. Ik wist toen dat ik gewoon moest blijven zitten waar ik zat en dat mijn moeder vanzelf wel terug zou komen met eten. Ik

zag niet veel met mijn ogen. Ze voelde ook heel dik en warm. Dus ik moest het vooral hebben van de geur. Ik wist precies hoe mijn moeder rook. En ik snofte elke keer om te ruiken of ik haar geur ergens rook maar dat was niet zo. Ze bleef weg en ik had pijn en honger.

En toen begon het te regenen. Keihard.

Mijn vrouw vertelde me later dat toen ze mij gevonden had, ik eruit zag als een kleine stekelbal met twee vuurrode oogballen. Ze zag mijn ogen niet. Ze waren ontstoken en flink ook. Nu snap ik wel waarom het toen zo pijnlijk was.

Ik had kei-lang gewacht en gewacht en mijn moeder kwam maar niet. Ik had honger. Mijn buik was leeg en rommelde. Ik voelde het geknor in mijn maag. Ik was ook kletsnat van de regen en mijn ogen deden zo zeer. Alles begon zwaar te worden en pijn te doen. Ik kon niet meer op mijn pootjes blijven staan dus ben ik gaan liggen. Ik legde mijn kop op mijn pootjes zodat mijn ogen rustiger werden. Maar ik bleef waar mijn moeder had gezegd dat ik moest blijven en dat was onder de blaadjes.

Ik kan me herinneren dat ik iets donkers zag. Een vage vlek zag ik voor me verschijnen want meer zag ik niet. En dat ik toen dacht dat het mijn moeder was met wat eten. Maar dat was ze niet. Iemand pakte me op en deed een lap om me heen. Dat wilde ik niet.

Maar ik was te moe en te ziek om te vechten dus ik liet het maar gebeuren. Ik heb mijn moeder daarna nooit meer gezien.

3 Mijn tijd in het asiel

Ik zat alleen achterin, als kleine kitten zonder mama. Ik werd die dag opgehaald door een ambulance, zo heet dat ding. Dat is een soort auto maar dan wat groter. Achterin was ruimte genoeg en ik werd op een zachte handdoek gezet. Ik weet nog dat ik de handdoek erg fijn vond. Het was zacht en warm en daar genoot ik van. En

ondanks dat mijn ogen zo zeer deden, probeerde ik ze wel te sluiten want ik was heel erg moe.

Er waren die dag twee mensen in de ambulance, een manspersoon en een vrouw. De vrouw praatte heel zachtjes tegen me en ze rook heel lief. Het enige wat ik op dat moment wilde was eten, geen pijn en bij mijn mama zijn.

Ik leerde van mijn vrouw dat ik als kitten echt heel mager was en dat ik heel ziek was. De vrouw vertelde de man dat ze mijn botjes kon voelen en dat ze mijn ribjes kon zien. Ik had daarzelf geen idee van. Als kitten weet je ook gewoon nog niet zoveel. Dat ik moest eten was wel duidelijk en dat kwam ook wel want ik had toen kei-veel honger. Maar op dat moment was ik te bang en moe om ook maar een hap te nemen.

Toen ik wakker werd, zat ik niet meer in de ambulance maar bij de vrouw opschoot in een grote ruimte waar het best stil was. Ik zat ook nog steeds in de handdoek wat lekker warm was. Ik kreeg daar

moes, dat is vermalen vlees dat heel zacht is geworden. Dat rook echt heel erg lekker. Alleen was ik zo moe dat ik bijna niet kon eten dus hielp de vrouw mij.

Ze deed wat moes op haar vinger en dat duwde ze in mijn bek. Dat was lekker! En dat deed ze zo een paar keer tot dat mijn bekje het zelf overnam. Ik kon toen niet meer stoppen met eten. Ik wilde alles opschrokken zo leeg was mijn buik. Maar net toen ik een paar happen had genomen, zei ze 'rustig aan' en ze veegde mijn bekje af met een handdoek omdat hij helemaal onder de moes zat zo gulzig was ik.

4 De afspraak bij de dokter

Ik zat prima in mijn hokje in het asiel. Zo heet dat waar ik zat. Ik kreeg elke dag lekkere moes in verschillende smaken. De ene keer kreeg ik kip, de andere keer kreeg ik weer eens rund of lam en ze waren allemaal even lekker. Op een dag kreeg ik geen moes meer. De vrouw vertelde me dat ik naar de dokter ging. Ik vond dat ik best wel moes kon eten maar de vrouw niet. In de ochtend toen ik net wakker was, kwam ze met een handdoek aangezet. En daarmee ging ik in dezelfde bak als toen ik voor het eerst hier kwam. Ik wist niet wat een dokter was of wat hij of zij ging doen. Dus voor mij maakte het niet zoveel uit zolang ik maar warm was en die lekkere moes kreeg. En dat mijn ogen pijn deden vond ik ook nog niet eens zo erg.

Niet veel later stond ik met de bak op een tafel bij de dokter. Mijn vrouw was er toen ook bij. 'Die ene is nog te redden maar die andere moet er echt uit anders kan het heel slecht aflopen voor hem en hij heeft het al zwaar te halen' werd er gezegd. Het gaat hier om mijn linker oog, die zo zeer deed en nu weet ik waarom.

De dokter legde uit dat mijn linker oog flink ontstoken was en dat deze niet meer te redden is. Hij was al aan het rotten in de oogkas vertelde de dokter. Dat klinkt best moeilijk. Waarschijnlijk heeft dit te maken met mijn verleden waarbij ik nog gewoon op straat woonde en alles at wat ik kreeg. Dus of het nou goed voor me was of niet, dat maakte mij niks uit. Ik wist het verschil toch niet.

Hoe zo'n operatie gaat weet ik niet. Ik vind het wel kei-knap van de dokter dat hij dat kan. Hij laat je wel eerst slapen zodat je niks merkt, nou dat is wel heel fijn. Ik ben dapper maar ik durf niet alles hoor. Hij doet dat met een prikje en daarna dan slaap je gewoon lekker. Wie dat bedacht heeft moet een nobelprijs krijgen vind ik. Ik bedoel, je gaat slapen en dan mag je gewoon naar dromenland gaan en je eigen uitleven daar. En als je dan wakker wordt, dan ben je weer helemaal in orde. Geniejaal! Bij mij was dat net iets anders gegaan. Dat in orde zijn duurde langer dan gepland. Toen ik wakker werd was ik kei-suf en duf van het slapen. Ik kon me niet eens normaal bewegen, alles ging moeilijk. Nou zag ik links helemaal niks meer omdat de dokter dat oog eruit heeft gehaald, maar rechts zag ik ook niks. Die zat namelijk dichtgeplakt en er zat veel zelf op. Ze deden in ieder geval geen pijn meer. Allebei niet.

Ik mocht gelukkig weer mee naar mijn eigen fijne plek in het asiel. Zo heet het waar ik toen zat. Ik had mijn eigen warme handdoek en mijn eigen lekkere moes. Ik had honger toen ik terug was. En gelukkig stond er een schaal met moes op me te wachten.

Ik vond het ook fijn dat de vrouw telkens meeging. Ik vond haar het fijnst. Ze deed altijd lief tegen me. Als ze er was, nam ze altijd extra tijd voor mij. Zo gingen we een keertje een boek lezen. Dan pakte ze mij op en rolde me warm in een handdoekje en duwde ze mij tegen haar aan. Dat is heerlijk! Daarna ging ze woorden hardop lezen uit

een boek. Zo wilde ik wel in orde worden en bij haar blijven.

5 Het adopsieproces van mij

Toen ik in orde was, dus dat mijn oog genezen was en ik wat dikker was geworden, moest ik in het asiel verhuizen. Ik hoefde niet meer in dat hokje te zitten. Ik ging naar een kamer toe met allemaal andere katten. Ze waren ongeveer zo jong als ik, een kitten dus. Ik wist niet dat er zoveel kittens hun mama kwijt waren. En ik vond het fijn want ik had iemand om mee te spelen voor als de vrouw er even niet was. Ik weet nog dat er veel speelgoed was. Er waren tunnels waar je doorheen kunt rennen en er waren speelgoedmuisjes die piepte. Er was een grote bal waar touw omheen zit. Daar kon je je nagels aan scherpen. Die vond ik ook het leukst. Want hij rolde ook

weg als je met je poot er tegen aan tikte.

De kamers waar wij in zaten heten adopsiekamers. Wel een moeilijk woord maar het betekent dus dat je een man of een vrouw kan krijgen waardoor je op jezelf kunt wonen of bij die mensen. De mensen mochten dan de kamer binnen lopen en rondkijken. Als ze dan een maatje hadden gevonden, mocht hij of zij mee. En zo nu en dan had een van de kittens geluk en had hij of zij een eigen huis. Ik was benieuwd of ik dat ook kreeg en bij wie. Ik hoefde niet te lang te wachten voordat ik daar achter kwam. Binnen een week stond er een mandje klaar in de kamer waar ik zat.

'Kereltje?' riep ze, de lieve vrouw, 'Ga je mee naar huis?' Ik herkende die stem uit duizenden en ik was kei-blij. Ze was er weer! De vrouw die altijd knuffels geeft en voorleest uit een boekje. En nu, nu mocht ik mee naar haar huis dat voortaan ook mijn huis zou zijn. Naar mijn eigen huis met een bed die van mij is.

6 Waar ik nu woon

De vrouw die nu mijn vrouw was zette me in een draagmandje. Eentje die in een auto past. Ze zette me vast in de gordel want bij autorijden moet je in de gordel zitten. Ik ging naar een nieuw huis en het was kei-spannend. Ik zat de hele tijd te miauwen omdat ik zo blij was. Dit rit duurde voor mij heel erg lang want ik wilde graag zien waar ik ging wonen met mijn vrouw.

De auto stopte. We stonden op een parkeerplaats achter het huis. Mijn vrouw ging als eerst uit de auto zodat ze mij uit de auto kon pakken. Hier waren we eindelijk. Samen thuis. Voordat ik uit mijn mandje mocht stelde ze me eerst voor aan Basje. Dat was de woef der huizes. Hij is inmiddels over de regenboogbrug gegaan. Basje kwam kijken en snuffelen en ik vond hem helemaal niet eng. Ik

voelde me op mijn gemak bij hem. Ik wist meteen dat hij mijn grote broer was! Wat ontzettend stoer was dat, ik, een katermansje met een grote broer. Nu was ik niet meer alleen. Na een paar minuten mocht ik mijn mandje uit. Basje bleef bij mij om er voor te zorgen dat ik geen gekke dingen ging doen. En ik vond hem super lief.

Terwijl ik door de kamer wandelde om alles goed te bekijken, rook ik een bekende geur. Vlees, kip om precies te zijn. We kregen die dag samen kip. Basje en ik. Nou je snapt wel dat ik ongeduldig was toen ik kip rook. Ik liep direct op de geur af. De stukjes kipfilet lagen in Basjes voerbak. Ik was er als eerste en ik pakte meteen een stukje kip. Basje kwam er ook bij en pakte ook een stukje kip nadat ik de mijne had gepakt. Wat was die kip lekker zeg!

7 Van mezelf ben ik onzeker

Nu woon ik hier al een tijdje. Ik ga je vertellen hoe mijn leven van nu is. Van mezelf ben ik een onzekere en gevoelige katermans. Dus ik heb het nodig dat elke dag precies op dezelfde manier verloopt. Als mijn dagroutine gewoon verloopt voel ik me fijn en veilig. Een dagroutine gaat bij mij als volgt. In de ochtend sta ik op.

Ik rek en strek mijn lijf van voor tot achter. Eerst de voorpoten en daarna beweeg ik me zodat de achterkant er meteen achteraan komt. Dat alles soepel verloopt. Dat gebeurt zo als ik van achter naar voren leun met mijn lijf.

Daarna heb ik honger en ga ik naar mijn eten. Ik eet brokjes met kipsmaak, die zijn het lekkerst. Ik krijg ook altijd dezelfde brokjes. Dat is het fijnst! Als ik heb gegeten, bekijk ik of ik naar de bak moet ja of nee. Als dat zo is, dan ga ik eerst naar de bak. Als het niet zo is, dan wil ik meteen de tuin in. In de tuin doe ik kontrooles. Dat wil zeggen dat ik de tuin doorloop om te zien of er iets anders is dan van wat er normaal is. Soms is er wel eens een egel in de tuin en die is dan verdwaald. Dan loop ik er heen en tik ik de egel aan. De egel weet dan dat deze tuin al bezet is door mij. En dan vertrekt de egel, opzoek naar een ander tuintje. Maar meestal is mijn tuin hetzelfde. Dat is het fijnst.

Tussen de tuinbezoekjes door, loop ik regelmatig naar mijn brokjesbak toe om een paar brokjes te eten. Als het buiten mooi weer is, dan wil ook nog wel eens buiten in de stoel gaan dutten. Anders ga ik binnen in mijn eigen mandje dutten die op de krabpaal ligt. Als ik niet naar buiten kan, dan kan ik ook binnen spelen. Mijn muis is het allerleukst. Hij is grijs van kleur en hij heeft een staartje.

Hij is precies zo gemaakt dat ik er in kan bijten. En dat doe ik dan ook. Want eerlijk gezegd, hou ik van bijten in mijn muis. Er zit geen ketnip in maar hij is wel zacht.

Dit is dus wat ik eigenlijk de hele dag doe. Ik slaap, eet, dut, speel en vraag om knuffels. En natuurlijk de bak niet vergeten. Dat gebeurt automatisch. Het is het allerfijnst als al mijn dagen zijn zoals ik verteld heb. Dan weet ik wat er komt en wat er is. Dan heeft mijn kop geen zorgen en dan weet ik ook dat ik veilig ben. Ik hou niet van spontane dingen. Die maken me onzeker. Nouja, mijn kop kan nooit zo goed kiezen tussen het een en het ander en dan twijfel ik.

Daarom zijn de dagen het fijnst als ze altijd hetzelfde zijn.

8 Thuis heb ik hobbies

Als katermans zijnde heb ik hobbies. Ik doe best veel. Het ligt ook aan het weer wat ik dan die dag ga doen. Bij mooi weer ben ik vaak in de tuin of bij het zwembad en als het slecht weer is, dus wanneer het koud is of regent, dan ben ik binnen. Binnen doe ik aan jooga, wastekeningen maken, internetten of met mijn muis spelen. Ik zal even uitleggen wat het allemaal is.

jooga:

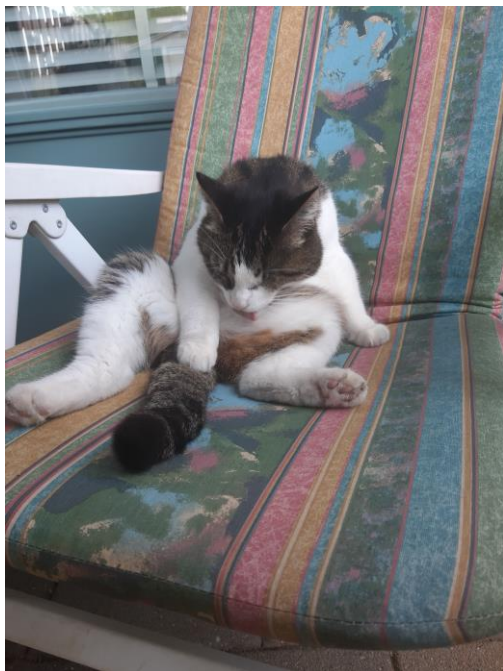
Bij jooga doe je een soort rek en strek oefeningen alleen dan wanneer je heel erg rielekst bent. Dus als je bijna ligt te slapen en denkt, nu wil ik me strekken. Gaapen mag er ook bij. Dat je dus echt helemaal slap bent en dat je gewoon niks in je kop hebt. Dan zoek je een fijne plek uit waar je helemaal jezelf kunt zijn dus niet op een bank want daar kan je vanaf vallen als je zen bent. Een vloer is daarom beter. Misschien kan je mens je helpen om daar een deken of een handdoek neer te leggen zodat je zacht ligt. Dan kan je kop ook gewoon leeg zijn. Als je dan zover bent dat je je draai gevonden hebt dan ga je de rek oefening doen. Oja, een groot bed mag ook, daar kan je ook lekker op liggen.

Nu gaan we beginnen. Als je nog op je plek staat, ga dan liggen. Liefst op een zijkant. Als je staat en door je poote zakt dan lig je bijna. Je zit dan heel laag. Nu komt het belangrijke. Je gaat je lijf nu laten vallen om door naar een zijkant te hangen. Dat klinkt heel eng maar dat is het echt niet. Dan val je op je zijkant en dan ben je bijna klaar voor de jooga poose. Tjek even of je nog zen bent. Voel jij je nog fijn in je kop? En is je lijf rielekst? Zou je kunnen slaape en gaape? Goed! Dat hebben we nodig.

Kom nu overeind tot een zit poose alsof jij je gaat wasse bij je prive

zaake. Je voelt dat je rug helemaal soepel is. Dan mag je zelf kiezen welke kant jij wil dat je kop op gaat. Dat mag links zijn maar dat mag ook rechts zijn. Wat jij denkt dat fijner is op dat moment. Dan ga je met je kop naar voren. Je voelt dat je lijf helemaal van eelastiek is. Dat je dus los bent. Blijf zo even in deze poose voor een paar tellen. Furgeet niet om in en uit te ademen. Dat doe je heel langzaam. Alsof je bijna gaat gaape. Gaape mag dan ook wel. Dan ben je gewoon helemaal los. Heerlijk! Zo moeten we blijven. Daarna ga je wisselen. Dat wissel je dus je kop van links naar rechts of anders om. Dan blijf je ook weer een paar tellen in deze poose hangen zodat je los wordt. Even goed in en uit ademen. Dat is heel belangrijk.

Wanneer je denkt dat je klaar bent mag jij je kop gewoon helemaal

naar voren doen, over je prive zaake heen. Nu zijn je poote ook ver uit elkaar en je bent bijna dubbel gevouwen. Dit is de ultieme jooga poose voor katers en poesen. Mensen kunnen dit niet. Die zijn niet zo soepel als wij. Dus deze jooga is niet voor je mens. Zit je nu helemaal los en toch goed gevouwen? Denk nu even aan rieleks dingen zoals een soepje of een mega lekkere snek. Dan voel je in je buik kriebels. En nu

kan je gaape zoveel je wilt. Je poote en je rug zijn goed gerekt. Je

bent zen, rielekst en helemaal los! Je krijgt nu trek in alle lekkere sneks en soepjes. Je krijgt energie van deze poose. Deze poose heet de daunwarskat. Als je denkt dat je klaar bent en je voelt je echt heel fijn, dan kan je nog even een koeling daun doen. Dat is wanneer je na de jooga even een dutje doet. Dan kan je lichaam ook even herstellen van je jooga strek oefening.

Zorg wel dat je dutje niet de hele dag duurt maar dat je het maar een uurtje doet of zo. Anders is het zonde van je dag en van je jooga. Want van je jooga krijg je ook energie om te rennen en te spelen maar je krijgt er ook honger van. En ik vind het belangrijk dat je goed doet eete. Deze jooga poose mag je doen wanneer je dat wilt en wanneer je zin hebt.

Wastekening:

Het heet een wastekening maken. Je maakt een oudstrijkijzer warm. Als die warm is, zorg je dat jij jouw vel papier voor je hebt liggen. Dan pak je een blokje kleur naar keuze en smeert wat op de strijkijzer. Dit zijn speesjaale wasblokjes. Daarna ga je dus je vel papier strijken en dan komt de was op het velletje papier. Dit moet wel speesjaal papier zijn. Welke weet ik niet, maar voor de wastekening. De winkel weet het denk ik wel. Als je klaar bent met

je eerste kleur, kan je nog een andere pakken als je dat wilt. Mag wel, hoeft niet. Bij mijn eerste werkstuk werd ik heel blij en ging mijn staart ging bibberen. Dat doe ik als ik het kei maar dan ook kei leuk vind. Eerst wilde ik Blauw! Of nee? Of toch Roze?

Oh wat moeilijk! En al die mooie kleuren. En ja, ik trappelde een beetje want dit was zo leuk om te doen. Ik vond blauw en roze toch echt de mooiste kleuren. Ik heb ze zelf gekozen met mijn neus want ik rook eraan en deze roken niet geemies. Ik ben nog steeds trots op mijn eerste wastekening.

Internetten:

Dat doe je op een pc of laptop. Je hebt een bord voor je met allemaal letters en cijfers erop. Dit heet een kiebord. Daarmee kan je typen. Er is ook een muis, maar geen echte. Het is een neppe muis en daarmee kan je klikken. Dan kan je op een venster klikken en dan krijg je een pagina te zien op je scherm. Dit heet computeren. Ik zag mijn vrouw het best vaak doen en toen wilde ik meer weten. Ze legde me uit wat je dan allemaal kan doen. Toen ben ik op peecce kursus gegaan en nu kan ik zelf tiepen.

Daarna mocht ik van mijn vrouw ook op internet kijken. Dat is een andere wereld dan deze. Het is een diegietaale wereld vol met plaatjes en filmpjes van andere internetters. Iedereen kan dus internetten. Sommige hebben zelfs filmpjes van zwemmende visjes op internet gezet zodat iedereen er naar kan kijken. Best koel hoor. Zelf hou ik het bij feesboek. Dat is pagina op internet waarbij je kan vertellen wie je bent. Andere kunnen jouw pagina dan zien en als je dezelfde hobbies hebt en zo, dan kan je ook vrienden worden. Zo heb ik best veel vrienden leren kennen.

9 Sinds een tijd doe ik ook bloggen

Sinds een tijd doe ik ook bloggen. Dat is wanneer je dingen gaat delen op de pc. Je schrijft dan iets over wat je mee hebt gemaakt en dat deel je dan met je vrienden op een website of op een facebook. Jouw vrienden kunnen dit lezen en ze kunnen ook een berichtje achter laten. Dat is echt kei-leuk want zo blijf je ook contact houden met elkaar. In eerste instantie wist ik niet eens wat het was tot dat ik Bertje leerde kennen. Hij is nu ook mijn vriend. Bertje is slim en hij heeft thuis veel meer computer tijd gekregen en toen is hij begonnen met een eigen website en met eigen verhalen. Ik vind het kei-knap van Bertje.

Op een dag, ik weet niet meer welke dat was, kwam Bertje naar me toe op facebook met de vraag of ik iets wilde doen. Nou, ik was kei-nieuwsgierig naar wat dus ik vroeg aan hem wat dat was. Hij vroeg aan mij of ik wilde bloggen. Dat ik dus elke week een stukje schrijf over wat ik mee heb gemaakt en dat dan deel op zijn website. Je kan wel raden, ik was kei-blij! Maar ik vond het ook kei-spannend want, hoe doe je eigenlijk bloggen? Ik legde Bertje wel uit dat ik dat nog nooit gedaan had en dat ik het kei-spannend vond. Hij stelde me gerust en bood me aan om te helpen. Stap voor stap maakte ik mijn eerste blog. Ik moest wel telkens aan Bertje vragen of het allemaal wel klopte want ik ben van mezelf best onzeker.

Na wat lessen in 'hoe je moet bloggen' is mijn eerste blog online gegaan en dat was echt heel erg leuk. Nu ben ik een media kater net als Bertje. En nu schrijf ik elke week leuke verhalen over wat ik allemaal doe. Ik heb er eentje uitgezocht speciaal voor dit boek. Het gaat over vissen, lees maar.

De akwaariejum

Hoi allemaal,

Van de vorige blog waren er kei-veel reejakzies over de visjes. Ik zal je vertellen wat ze zijn en wat ze doen.

Thuis hebben wij een akwaariejum. Dat is een grote glazen bak met een deksel er op. Aan de zijkant zit een zwarte blok. Daar zit de pomp. De visjes kunnen daar niet in komen want dat is beschermd. De deksel is ook speesjaal want die kan namelijk open gaan. Je hebt een klein vakje maar ook een hele grote. En bij de schoonmaak zoals nu, dan kan het er helemaal afgehaald worden.

Allereerst vind ik de visjes niks aan als ze in de bak zitten want ik kan er dan toch niet bij. Wat ik wel doe is dat ik dan op de deksel ga liggen. De deksel heeft namelijk een speesjale lamp waardoor de deksel warm wordt. Volgens mij maakt de lamp het water ook warm maar dat weet ik niet zeker. Maar vandaag was de bak heel vies. Hij was groen van de algen. Dan gaat mijn vrouw hem schoonmaken.

Hoe gebeurt dat? Nou, we hebben emmers, een visnetje en oja water in een emmer met een plantje er in zodat de visjes daarin kunnen. Mijn vrouw doet met het netje de visjes vangen en in de emmer met water. Daar moet ik natuurlijk bij zijn want ze moeten wel allemaal in de emmer. Ik loop op en neer en kijk dan in de emmer. Ook sta ik wel eens op mijn vrouw haar heen als ze hurkt. Dan kan ik beter in de emmer kijken. Ik wordt er altijd heel blij van en dan gaat mijn staartje ook wel eens bibberen. Daarna gaat het water uit de akwaariejum. Ook de steentjes en de deekoraazie gaat er uit en krijgen een bad.

Als de bak helemaal leeg is gaat ze met een sponsje de bak poetsen,

zonder zeep want vissen houden niet van dat soort bubbels.

Als dan de bak schoon is, gaan de steentjes en de deekoraazie als eerste terug. Dan komt het water. Het is heel belangrijk dat je geen ijskoud water doet want de visjes vinden warm water fijn. Er zit ook een kaggul in de zwarte doos in de akwaariejum, dat was ik bijna vergeten te vertellen. Als er dan wat water in zit, komen de plantjes terug er in en dan doen we de bak helemaal tot de rand vullen met water. En dan gaan de

visjes ook weer terug. En dan mag de deksel er weer op.

Als de visjes in de emmer zitten, kijk ik daar graag naar. Ze zijn heel snel namelijk. Soms raak ik wel eens een visje aan met mijn poot. Dat kriebelt. Mijn vrouw zegt wel dat ik voorzichtig moet doen en dat ze geen snek zijn. Ik denk dat deze visjes niet eens lekker zijn want het water wat op mijn poot zit, lik ik er af en het smaakt geeneens naar vis. Maar zie je hoe blij ik ben? Ik vind dit het kei-stoer dat ik op de visjes mag passen!

Meestal zitten er ook actie foto's bij de blog zodat iedereen kan zien hoe het er uit ziet en er is ruimte op de website om een berichtje achter te laten om te zeggen wat je van de blog vindt.

10 Dank je wel

Dit is mijn allereerste eeboek en ik ben trots op mezelf dat ik dit geschreven heb. Van straat kitten tot huiskater. Mijjn levensverhaal waarin ik mijn avonturen vertel. Hoe ik de alledaagse dingen aanpak met mijn hendikep en hoe ik geluk vond in het asiel waar ik toen zat. Misschien herken je wel iets uit één van mijn avonturen of is dit allemaal nieuw voor je en lees je voor het eerst over een kater met een hendikep. Niks is onmogelijk en alles is mogelijk.

Bertje, heel erg bedankt voor al jouw tips en adviezen! Bertje is een beroemde media kater en hij is heel slim. Hij heeft een eigen website en hij doet ook bloggen. Je kunt hem vinden op: www.huiskaterbert.nl Bertje zit ook op Facebook -HuiskaterBert.

Bertsvrouw: Dank je wel dat Bertje zoveel mag internetten! (en alle andere dingen)

Dank je wel allemaal! Dat je mijn vriend of vriendin bent en je mijn aller eerste eeboek hebt gelezen!

Heel veel stoere kopjes,

Bram

- een katermans met een hendikep

